

че да го приѣмиме съ чѣсть и съ дарове, понѣже тои
ще ни остави добри закѣны, и отъ тѣка ще ста-
не да стиде на Римъ.

АДИНЕЙТЕ НЕЩАТЪ АЛЕКСАНДРА.

Адинейте понѣже не аресали дѣмыте на-Диогѣна
Философа, оукорили го, и го злословили безчѣсно, и
дѣмалы: всѣки мѣдъръ человекъ и голѣма лѣдость
се намира. Философо се оускървилъ много зашто
го злословили предъ народѣтъ, и сѣщѣтъ часъ из-
лѣзналъ изъ крѣпостьта, и стѣшалъ при Алексан-
дра, поклонилъ му се, и му казалъ намѣрѣнїето А-
динейско. Александръ като чѣлъ дѣмыте Диогѣнови,
тѣтакси, повелилъ да се возрожи войската му силно,
и трѣгналъ на бой срещу Адинейте. Расположилъ
колыбы те си близъ до Адина, и пратилъ единъ
началникъ голѣмъ и благороденъ отъ Аламаниа на
име Арфадий вѣстникъ. Той ѣллински ѣзыкъ не-
знаилъ да хоратѣва, и ѣдкѣмъ намѣрили Адинейте
человекъ да имъ каже стѣкѣтъ. Прѣоче Арфадий
имъ рѣкалъ: царь Александръ повелѣва да му да-
дете харачъ и войска, и да му се поклоните, за да
имате любовь: ако ли непослѣшате повелѣнїето му,
сичкето вы мѣсто ще разорѣи сичката вы войска ще
се изстѣче отъ сѣвѣта Македонска, и ще стане жал-
ко [ѣзыкъ] за васъ. Началниците Адинейски ка-
то чѣли това, засмѣли се и изрѣкли толкова высѣ-
ки и горделивы дѣмы на вѣстникѣтъ, гдѣто го